

Lønsumsrammen sætter en overgrænse for, hvor store udgifter der må budgetteres med til løn, vederlag og overarbejde m.v. Rammen er en del af driftsrammen, og kan kun udnyttes fuldt ud, såfremt der ikke hermed vil ske en overskridelse af driftsrammen.

Overførselsrammen omfatter primært statslige tilskudsordninger, som f.eks. indkomsto-
verførsler til personer (f.eks. social pension og arbejdsløshedsdagpenge), tilskud til er-
hvervsvirksomheder, miljøstøtteordninger mv. Overførselsrammen vedrører som ud-
gangspunkt hovedkonti, der er opført på finansloven som reservationsbevillinger, lov-
bundne bevillinger og anden bevilling. Bevillinger under anden bevilling kan dog i visse
tilfælde konkret være henført til drifts- eller anlægsbudgettet.

Budgetteringsrammen omfatter tilskudsordninger mv. inden for det såkaldt bevillings-
styrede område, hvor det er det (netto) udgiftsbeløb, der er afsat på finansloven, som
bestemmer, hvor meget der må bruges. Budgetteringsrammen udgør et loft over udgif-
terne til disse tilskudsordninger.

Udgifter som følge af *nye udgiftskrævende initiativer*, f.eks. i form af ny lovgivning,
forudsættes afholdt inden for den fastlagte driftsramme eller overførselsramme (afhæn-
gigt af udgifternes art). Eventuelle merudgifter på det ikke-lovbundne tilskudsområde
skal normalt også holdes inden for budgetteringsrammen.

Kommunale merudgifter (eller besparelser) som følge af nye bindende statslige regler
er ligeledes inkluderet under driftsrammen eller budgetteringsrammen.

Heraf følger, at såfremt en minister fastsætter bindende regler, som påfører kommunerne
merudgifter, skal kommunerne kompenseres for disse merudgifter. Kompensationsbelø-
bet vil blive finansieret af det pågældende ministerområdes rammer, på samme måde
som ved initiativer med statslige merudgifter. I praksis vil dette ske ved, at de generelle
tilskud til kommunerne forhøjes med den beregnede merudgift mod en tilsvarende ned-
sættelse af ministerområdets rammer.

Dette kompensationsprincip - jf. *afsnit 1.2.* - gælder begge veje. Såfremt en minister
gennemfører regelændringer, som giver kommunerne besparelser, vil ministerområdets
rammer som udgangspunkt blive forhøjet mod en tilsvarende reduktion af de generelle
tilskud til kommunerne.

Da reguleringen af tilskuddene til kommunerne først forelægges for Folketingets Fi-
nansudvalg i juni måned - efter forhandling med de kommunale parter - må de kom-
munal-økonomiske konsekvenser normalt indbudgetteres som reserve- eller budgetregu-
leringskonti på de enkelte ministerområder. En ikke ubetydelig del af finanslovens bud-
getregulerings- og reservekonti udgøres af sådanne budgetteknisk begrundede konti.

Statens anlægsudgifter indgår som nævnt ikke i rammestyringen. Offentlige investe-
ringsbeslutninger er i sagens natur beslutninger, hvis afkast ikke kun opstår i nutiden,
men også virker i fremtiden. Det er derfor vigtigt, at sådanne beslutninger ikke be-
grænses af de løbende prioriteringsovervejelser om sammensætning og størrelse af det
kommende års driftsbudget.